

Nepotřebuji ferrari. Užívám si, když suším seno, říká úspěšný podnikatel

Manažeri v kraji:
Pavel Baloun řídí společnost Banes v Soběslavi. Strojírenské firmě se velmi daří, postavila novou halu a dvě další buduje.

Martin Beneš
redaktor MF DNES

SOBĚSLAV Tři nové haly, investice přes půl miliardy korun a nábor 60 zaměstnanců. To je plán strojářské firmy Banes v Soběslavi na následující roky.

Společnost, kterou řídí energický podnikatel Pavel Baloun, se zabývá strojírenstvím a vyrábí drobné dílce pro různá odvětví - od automobilového po zbrojní průmysl.

„Čím je výroba přesnější, tím si za to můžete říct víc a máte menší konkurenci. Pro nás jsou ideální výrobky, kde je málo materiálu a hodně práce. Neděláme díly, kde je podíl materiálu větší než 50 procent z jeho ceny,“ vysvětluje neustále optimisticky naladěný podnikatel.

Velký důraz klade na to, aby zaměstnanci byli spokojeni. Na druhou stranu od nich vyžaduje nadšení pro věc. „Rád dělám lidem radost. Často kupuju zaměstnancům zájezdy. Třeba na Kanáry. Můžete jim dát peníze jako bonus. Jenže ty člověk utratí, ani neví jak. Tady si užije, odpočine, má zážitek. A má k firmě silnější pouto,“ popisuje Baloun.

Mínulý pátek jste zkolaudovali novou výrobní halu. Firma se tedy bude stěhovat?

Ano i ne. Starý areál si necháváme a dál tam pojedeme výroba. Máme čistou technologii a špinavou. Do nového půjde ta čistá. Staré stroje zůstanou v původním objektu. Pořád své vydělají, tak proč je vyházet. Návštěvy budeme vodit sem.

Kdy chystáte v nové hale začít vyrábět?

Ideálně 1. srpna. Už na 20. června tu máme naplánovaný Den otevřených dveří pro veřejnost. Bude to občerstvení a prázdná hala poslouchá jako florbalové hřiště pro turnaj. Zatím tu máme jediný stroj, aby si lidé mohli udělat představu, o čem je moderní strojářská firma. Že je to velmi čisté prostředí a že obsluha je spíš programátor. V budoucnu tu bude takových strojů 30.

„Rád dělám s lidmi“ Pavel Baloun šéfuje firmě Banes, která v Soběslavi zaměstnává 100 lidí. Další 60 nabírá pro nové haly. Foto: Petr Lundák, MAFRA

Kolik jste celkem investovali?

Všechny tři haly vyjdou asi na 110 až 120 milionů korun. A vybavení dalších 150 v každé hale. To jsou obrovské peníze. Všechno bez jakékoli dotace. O tu jsme nikdy nežádali. Ale jak říkám, je to velké sousto, takže to budeme dělat na dvě etapy. Počítám, že ty další dvě haly otevřeme nejdříve za rok. Stavíme to pouze z vlastních zdrojů, takže můžeme pokračovat pouze takovým tempem, abychom to stihli ufinancovat. My zásadně kupujeme ty nejlepší stroje z Německa, Japonska. Byť jsou mnohem dražší než třeba italské, tak se to vyplatí. Když se vám mašina zastaví kvůli servisu na týden, proděláte spoustu peněz. A když to na měsíc, tak je to tragédie. U těchto zařízení platí: Nemám na to, kupovat si levné věci.

Máte nové zakázky? Podarí se vám nové haly naplnit?

To nevíte nikdy. Ale práce je hodně, takže jsme optimisté. Až sem přijдете za deset let, věřím, že budeme stavět další haly na pozemcích, které jsme koupili ve směru k dálnici.

V současné době má vaše firma

Vizitka
Pavel Baloun (54 let)

Narodil se 11. března 1961 v Táboře. Na základní školu chodil v Sezimově Ústí, pak šel na strojní průmyslovku v Táboře. Studium zakončil na ČVUT v Praze, kde absolvoval obor strojářská technologie. Poté nastoupil do soběslavské Lady, kde prošel několik pozic, až skončil jako vedoucí výroby. V lednu 1993 založil společnost Banes a začal podnikat. Firma nyní zaměstnává 100 lidí, plánuje ale nábor dalších 60. Balounovým velkým koníčkem je statek v Hrobské Zahrádce na Pelhřimovsku, kde jeho předci hospodařili několik staletí. Sám tam chová spoustu zvířat - od králíků až po klokany. Nyní staví stáje pro koně. Mezi další záliby patří sport a cestování. Je šťastně ženatý, s manželkou Dášou má tři vlastní a dvě vyženěné děti.

100 zaměstnanců - kolik jich tu bude, až se naplní všechny tři nové haly?

Přibýt by mělo celkem asi 60 lidí, deset se nám již podařilo nabrat. Další budou následovat.

Jak složité je pro vás nabrat techniky?

My problém moc nemáme. Já hrozně rád spolupracuji s mladými lidmi. S místním Centrem odborné přípravy máme uzavřenou smlouvu o stipendiích - dva tři kluky si vždy vytipujeme, chodí k nám na praxi a pak u nás nastoupí. Vybrám si je sám, jsem totiž dost háklivý na lidi. Pro mladé kluky je to velmi zajímavá práce, protože třeba za dva tři roky si tu vydělají víc než jejich tatínky. Přitom se tu nepředfou. Chce to, aby je to naplňovalo, aby je ta práce bavila. Já když vidím otráveného člověka, tak mě to taky otravuje a pak mě štvě. V plánu máme výstavbu bytů pro zaměstnance, abychom přilákali vysokoškoláky i z jiných regionů. Ale obecně je mi jedno, jaké má kdo vzdělání. Mně záleží na tom, co v něm je. Musím vidět, že je ta práce baví.

Vypadá to, že do výroby chodíte pořád.

Já mám v podstatě funkci vedoucího výroby. On to totiž nechce nikdo dělat. Já rád dělám s lidmi, rád je vychovávám, motivuji. Ale jsem náročný. Nemám problém, když se

někdo splete. Ale nesnáším lajdáctví.

Kdysi jste pracoval jako vedoucí výroby v Ladě Soběslav. Co vás vedlo k tomu, že jste se rozhodl odejít a začít podnikat?

Po revoluci tenkrát podnik stál před rozhodnutím, buď se vrátit na šicí stroje, nebo začít s úplně novou výrobou. Já jsem jako jeden z mála prosazoval novou výrobu. Nakonec se rozhodlo, že se budou dělat šicí stroje. A mě to tenkrát v mé mladické nerozváženosti tak naštválo, že jsem se sbalil a šel podnikat. Přitom jsem nic neměl.

Kde jste na to vzal kapitál?

Půjčila mi maminka. (smích) Kdo jiný vás v takové chvíli založí, že? Pronajal jsem si garáž na jednom statku a tam jsem začal podnikat. Sehnal jsem nějaké kšefty, začal jsem dělat montáže pro jednu německou firmu. To už jsem měl pár zaměstnanců. Postupně jsme začali obrábět. Ale byly to hrozné komické začátky.

Nakonec jste se ale vrátili do areálu Lady. Proč?

Potřebovali jsme další prostory

a naskytla se příležitost v Ladovce. Tou dobou totiž už byly šicí stroje v konkurzu. Pamatuju si, jak jsme se do té haly nastěhovali a já si říkal, co s tak obrovským prostorem budeme dělat. V koutěčku se nám tam krčilo pár strojů. Ale pořád se nám dařilo a zvětšovali jsme se. A teď jsme tady.

Kdo jsou vaši zákazníci?

Je jich spousta z různých odvětví. To je naše strategie. Snažíme se, abychom nebyli na nikom existenčně závislí. Pro mě je hranice 15 procent objemu výroby. Tím si udržujeme nezávislost. Nikdo vás pak nemůže přitlačit ke zdi. Pokud nám jeden zákazník odejde, není to pro nás katastrofa.

Jaké odvětví je pro vás nejdůležitější?

Automobilový průmysl. Ten tvoří asi 60 až 65 procent naší výroby. Ideálně bychom chtěli tak 50, ale moc se nám to nedaří. Pro automotive se totiž shání práce nejnepříjemnější, jede se tam ve velkých sériích a platební morálka je perfektní. Ale máme partnery i v ostatních odvětvích - teď jsme rozjeli spolupráci se Schneider Electric, děláme pro zbrojovku v Uherském Brodě, dílce do postelí pro Linet.

Jste nebývale optimistický a plný energie. Jak to děláte?

Já to nedělám pro prachy. Spousta podnikatelů v mém věku firmu prodá s tím, že si „jdou užít“. Já vůbec nevím, jak bych si užíval? Budu jezdit neustále na dovolenou, koupím si ferrari a budu jezdit jak blázen po městě? Já tohle neumím. Já bydlím na vsi a užívám si třeba to, že poseču s suším seno, nakrmím zvířata. Máme takovou farmu, a když jsem našťvaný, tak si jdu zvířátkům postěžovat, jací jsou dneska blbíci na světě.

Jaká zvířata máte?

Ovce, kozy, králíky, slepice, psy, kočky, morčata, křečka, osmáky, opičky, papoušky. A taky klokany rudokrké.

Klokany? To není úplně typické zvíře pro český venkov...

To určitě není. Já jsem jednou řekl z legrace, že bych chtěl k padesátinám klokana, a pak jsem ho dostal. A hned jsem si ho zamiloval. Už jich mám pět. Teď máme mládě, je nádherné. Jako plyšák. Večer relaxuju, že sedím venku a koukám na ně. Je to druh, který žije na jihu Austrálie, takže naše podnebí snáší velmi dobře. Zimu mají hrozně rádi.

Staronový šéf MHD? Dolejš

Lukáš Marek
redaktor MF DNES

ČESKÉ BUDĚJOVICE Už jen poslední krok zbývá, aby se stal Slavoj Dolejš novým ředitelem českobudějovického dopravního podniku.

Po výběrovém řízení, v němž vybrala odborná komise dva finalisty, ho včera jako konečného vítěze do funkce doporučili také radní. MF DNES to potvrdily tři zdroje.

Nyní musí ještě Dolejš, který je

dlouhodobě pověřený řízením dopravního podniku, do funkce dosadit představenstvo. Zasedá už v úterý 9. června. „Jedním z bodů bude určitě schválení nového ředitele,“ doplnil Viktor Lavička, předseda představenstva.

Dolejš potřebuje alespoň tři z pěti možných hlasů. Sám už jako místopředseda představenstva předsedl, že pro sebe hlasovat nehodlá. Zatím není jistá účast Ivany Popelové, bývalé náměstkyně primátora. V tu chvíli bude Dolejš potřebovat podporu celé zbylé trojice.

Pokud ho do funkce zvolí, stane se ředitelem akciové společnosti, kterou stoprocentně vlastní město a má přibližně 400 zaměstnanců. Roční rozpočet je přes 400 milionů korun a za rok přepraví zhruba 39 milionů cestujících. Oficiálně zvolený šéf v dopravním podniku chybí bezmála dva roky.

O Dolejšovi se jako o budoucím ředi-

diteli spekulovalo už před samotným výběrovým řízením. Je zároveň budějovickým zastupitelem za koalici TOP 09, a tak někteří tvrdili, že je vše politická dohoda. „Žádná taková koalici dohoda neexistuje, ale spekulacím mohu těžko zabránit,“ řekl už dříve.

Aktuálně se v dopravním podniku zabývá například nákupem nových autobusů a trolejbusů pro MHD. „Do konce roku by do ulic měly vyjet tři nové kloubové autobusy za zhruba 20 milionů korun,“ upozornil. Budou mít klimatizaci i v prostoru pro cestující a splní přísné emisní podmínky Euro 6. V soutěži uspěla firma Solaris.

Naopak se nikdo nepřihlásil do výběrového řízení na dodávku dvou trolejbusů, které měly mít navíc baterie jako náhradní pohon, například pro provoz při výlukách. Podobné stroje zatím dopravní podnik ve svém vozovém parku nemá.

Portorikánec pašoval v břiše přes kilogram kokainu

ČESKÉ BUDĚJOVICE Tři roky vězení a vyhoštění na 10 let uložil budějovický krajský soud 37letému Portorikánci za pašování kokainu. Cizinec provedl vloni v prosinci do Vídně 1,3 kilogramu kokainu ukrytého v těle. Pak sám málem zemřel, protože má umělý vývod střev a kapsle s drogou nemohl vyloučit.

Rafaelu Antoniu Ruizovi Ortegovi hrozilo vězení od 10 do 18 let. Soud mu sazbu mimořádně snížil. Podle předsedy senátu Ondřeje Vítů obžalovaný sám požádal o status spolupracujícího obviněného a pomohl během vyšetřování rozkryt mezinárodní skupinu obchodníků s drogami operující hlavně v Německu, Rakousku a Lucembursku.

„Vím, že jsem se provinil a pašoval drogu. Jednal jsem ale pod nátlakem,“ řekl muž, který byl vloni v prosinci v České republice zadržen. Ortegovi hrozilo vězení od 10 do 18 let. Soud mu sazbu mimořádně snížil. Podle předsedy senátu Ondřeje Vítů obžalovaný sám požádal o status spolupracujícího obviněného a pomohl během vyšetřování rozkryt mezinárodní skupinu obchodníků s drogami operující hlavně v Německu, Rakousku a Lucembursku. „Vím, že jsem se provinil a pašoval drogu. Jednal jsem ale pod nátlakem,“ řekl muž, který byl vloni v prosinci v České republice zadržen.

kem, bál jsem se o sebe i o přibuzné a známé,“ vysvětloval drobný muž s bradkou.

Podrobný popis cesty do Čech pak nechal číst soudce z policejního protokolu. Podle jeho výpovědi si ho na konci roku 2014 vyhlédl gang distributorů drog. Byl pro ně zajímavý, protože vlastnil americký pas. Obžalovaného gang zadržoval v domě a nakonec ho donutil, aby spolykal 135 kapslí s kokainem.

Pak mu řekli, že poletí přes Berlín do Vídně, kde kontraband odevzdá adresátovi. Za převoz kokainu do Evropy měl dostat 10 tisíc eur. Drogy spolykal 29. listopadu a o den později vyrazil z letiště v San Francisku. Na cestu dostal dva mobilní telefony, dolary a eura.

Ve Vídni ho čekali další cizinci.

S jejich pomocí měl v hotelu Mozart vyprázdnit útroby. To se nedařilo ani s projímadlem. Podle něj se podařilo několik kapslí dostat ven zvracením. V zuboženém stavu ho pak nějaký lid, z nichž někteří byli Portorikánci, dopravili autem do lesa u Vyššího Brodu a zmizeli. Ortega se dostal do recepce hotelu Panský dvůr, kde žádal o pomoc. Přišla až s operací v budějovické nemocnici.

Třiletý trest přijali jak obžalovaný, tak i žalobce. Státní zástupkyně Daniela Příbylová připomněla, že Ortegovi věří a díky němu se podařilo rozpráší mezinárodní síť distributorů kokainu. Trest je pravomocný. „Jsem s ním spokojený,“ komentoval na závěr Portorikánec a děkoval obhájci. (tš)

INZERCE

Knihy a časopisy

Koupím i LP. T: 603469105

Koupím

Knihy, LP. T: 603469105